

תת"ע 13492/08/23 - ויטרניוק ניקולאי- נגד מדינת ישראל- הגב' אסיל זיאדה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 13492-08-23 מדינת ישראל נ' ויטרניוק ניקולאי
תיק חיצוני: 90524146405

מספר בקשה: 2

לפני מבקש נגד משיבה
כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
ויטרניוק ניקולאי- ע"י ב"כ עו"ד חמיד ג'אלב
מדינת ישראל- ע"י הגב' אסיל זיאדה

החלטה

לפניי טענה מקדמית לפי סעיף 239א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"), בבסיסה נתבקש בית המשפט לבטל את כתב האישום מחמת טענת התיישנות.

הרקע לבקשה:

ביום 24.8.23, הוגש כנגד המבקש כתב אישום בעבירת מהירות.

על פי עובדות כתב האישום, המבקש נהג ברכב בדרך עירונית בה מותרת מהירות מירבית 50 קמ"ש, במהירות של 74 קמ"ש, זאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה").

העבירה בוצעה לכאורה ביום 29.5.22 בשעה 05:55 בבוקר, ותועדה במצלמה א'3.

ביום 5.2.23 הוגשה בקשה להארכת מועד להישפט, בטענה כי אישור המסירה חזר מסיבה של "לא ידוע במען", זאת על אף שהמבקש גר באותו מען.

באותו הליך, המ"ש 1781-02-23, התקבלה החלטה של בית המשפט המאשרת את הבקשה להארכת מועד להישפט, ומכאן לענייננו.

ביום 19.11.23 הוגשה בקשה לביטול כתב אישום מחמת טענת התיישנות, זאת לפי סעיף 239א(ב) לחסד"פ.

דין והכרעה:

על פי סעיף 239א(ב) לחסד"פ, כאשר עבירה בוצעה ותועדה במצלמה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה

הזמנה למשפט אלא אם החשוד בביצוע העבירה קיבל הודעה על כך תוך 4 חודשים.

במקרה דנן, המבקש הגיש בקשה להארכת מועד להישפט על בסיס הטענה שלא התקבלה אצלו כל הודעה בדבר הדו"ח בתוך סעד הזמנים הנדרש, כאשר בבקשתו לא ויתר על טענת התיישנות עתידית.

כפי שעולה מהחלטתו של בית המשפט הנכבד בתיק המ"ש 1781-02-23 מיום 26.4.23, דבר הדואר אכן לא הובא בזמנו לידיעת המבקש, המבקש עצמו הוכיח כי מדובר בכתובתו הרשומה, ולכן הורה בית המשפט על הארכת המועד להישפט. עוד עולה, כי לא נחסמה בפני המבקש הדרך להעלות טענת התיישנות בעניין זה.

מהחומרים שהוצגו בפניי, לא הוכח כי המבקש קיבל את הדו"ח תוך 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה לכאורה, כמו כן, לא הוכח כי המסמכים נשלחו כדין או כי נעשה מאמץ לאיתור המבקש, ומכאן שהמאשימה לא עמדה בחובתה על פי סעיף 239א(ב) לחסד"פ.

לאור כך, ולאור העובדה כי המבקש ביסס את טענתו הן בבקשה להארכת מועד להישפט והן בבקשה זו על העובדה שלא ידע על דבר הדו"ח, הרי שדין טענת התיישנות להתקבל.

למעלה מן הצורך יוער, כי הגם אם לאחר קבלת הבקשה להארכת מועד להישפט, יכולה הייתה המאשימה להאריך את התקופה הקצובה לטיפול בתיק והגשת כתב אישום - לאור אישור ראש יחידת התביעות, הרי שמלכתחילה לא עמדה היא בדרישת החוק, לשלוח תוך 4 חודשים את הדו"ח.

לאור כל האמור, אני מקבלת את הבקשה ומורה על ביטול כתב האישום.

תז"פ ביום 14/12/23 ודין הקבוע ביום 27/2/24 - מבוטלים.

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"ד, 30 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.